

In het leven van week 34

Het was een week van ziekenhuis bezoeken, veel rustmomenten proberen in te plannen. En een peuter die nooit stil zit.

Het gaat lichamelijk niet zo goed met mij, omdat ik al maandenlang een flink slaapprobleem heb. Eigenlijk al jaren, maar dit waren steeds periodes van slecht slapen en dan weer goed slapen. Nu gaat het echt al maanden heel slecht. En heb al zo'n beetje alles geprobeerd voor een goede nachtrust. Helaas mocht het niet zo zijn. Nu ben ik doorverwezen naar het ziekenhuis, en ze hebben er uiteindelijk spoed achter gezet. Ik kreeg een gesprek en er werden enorm veel vragen op me afgevuurd. Ik was niet alleen, maar een begeleider van Cosis was mee. Want ze wist dat ik daar met een grote glimlach zou zitten, van ik kan niet slapen. Dus ze was bang dat ze het niet zo serieus zouden nemen. Maar de arts prikte er gelukkig doorheen, en liep ook gelijk mee om zo snel mogelijk een afspraak te krijgen voor een slaaponderzoek.

Lekker kind, wat wordt hij toch groot. Hier op de kinderopvang, wat heb je het toch naar je zin daar. Elke keer als ik je kom halen. Is het NEE ik wil niet meer naar huis. Ze maken het veelte leuk voor de kids. Maar ben ik alleen maar blij om. Gelukkig gaat hij uiteindelijk altijd met me mee naar huis. En is hij gewoon vrolijk op de fiets naar huis. Gelukkig ik doe het dus ook goed hihi.

Zo zag ik eruit vanwege het slaaponderzoek. Met al die plakkers en snoeren moest ik slapen. En daarom ben ik deze week drie keer in het ziekenhuis geweest. De eerste afspraak was een gesprek met heel veel vragen. De dag later mocht ik al terug komen voor het onderzoek, zo lieten ze me naar huis gaan. En de dag erna terug komen zodat alles weer verwijderd zou worden.

Dit kind heeft geen zit kont, en dit soort momenten zijn er weinig. En dan ook van zeer korte duur. Wat is het lekker rustig als hij even zo zit. Om vervolgens weer het huis rond te stuiteren. Nou ik ben wel blij met een kind die veel doet, en onderneemt. Maar af en toe mag hij ook wel even zo lief rustig zitten, en dat meer dan een paar minuten.

https://day-dreamer.nl/wp-content/uploads/2020/08/VID_79160110_162337_058.mp4

Ja eindelijk hij kan er nu zelf bij, een week niet in de speeltuin geweest. En hij kan nu zelf trappen. Dit wilde hij al zolang zelf kunnen, maar kon er gewoon niet bij. Dus een

blij kind en een blije mama. Officieel dus groot genoeg om
mama niet meer te vragen om te draaien.

Fijne nieuwe week voor nu.